

душа, ти се предписва, щото въ продължение на три години, по веднажъ въ седмицата, да прочиташъ седемтъ псалми за покаянитъ,

Правото за намаляване, измѣнение и отмѣнение, изцѣло или отчасти на което и да бжде отъ гореказаното наказание, а сжщо и поправяне, принадлежи само намъ.

Така ние решаваме, като изказваме и обявяваме присждата, постановена и отсждена отъ властта, дадена ни по най-законния начинъ и по нашето най-разумно обсъждане.

Така присждаме ние — долуподписанитъ кардинали“:

(Следватъ подписитъ на кардиналитъ, изброени въ началото на текста).

Ето и пълния текстъ на отричането на Галилея:

„Азъ, Галилео Галилей, синъ на покойния Винченцо Галилей, флорентинецъ, вече на седемдесетъ годишна възраст, лично представенъ предъ сжда, колѣнопреклонно стоящъ предъ васъ, уважаеми и високопочтенни господа Кардинали на вселенската християнска република, имайки предъ себе си светото евангелие, което докосвамъ съ собственитъ си ржце, се заклеваамъ, че винаги съмъ вѣрвалъ, сега сжщо вѣрвамъ, съ божия помощъ и въ бждеще ще вѣрвамъ въ всичко, което се проповѣдва и учи отъ светата католическа и апостолска църква. Но, тъй като отъ това свето сждилище менъ отдавна бѣше направено законното запрещение: да напустна лъжливото учение, което предполага, че Слънцето е въ центъра на вселената и неподвижно; да не се придържамъ къмъ това учение; да не го защитавамъ; да не го разпространявамъ по какъвто и да било начинъ, нито устно, нито писмено; а азъ, при това, съчинихъ и напечатахъ книга, въ която излагахъ осжданото учение и привеждахъ въ негова полза силни доводи, макаръ и да не давахъ окончателно заключение, то, вследствие на това, признавамъ, че се намирамъ подъ силно подозрение въ ересь, т. е., че казвахъ и вѣрвахъ, че Слънцето е центъръ на вселенната и е неподвижно, а Земята не е центъръ и се движи.